
Едиција

ЖИВОТ ЈЕ ЛЕП

Снежана Ивановић
Упутство за употребу

Како до ћосла

Едиција
Живот је леп
Серијал
Упутство за употребу
И ДЕО
Како до посла

Аутор:
Снежана Ивановић
© Copyright – Ауторска права:
Снежана Ивановић

Техничко уређење, дизајн корица и прелом:
ЕМЦ – Едукативни Маркетинг Центар

Илустрације:
Зоран Златичанин

Лектура:
Гордана Илић и Дамјана Јовановић

Рецензенти:
Зоран Матовић,
Саветник директора, Националне службе за запошљавање,
у пензији
Слађана Милошевић, Акредитовани Coach/ментор, тренер,
директорка Мобилис доо

Штампа:
ЕМЦ – Едукативни Маркетинг Центар

Продаја и дистрибуција:
kakodoposla@emcentar.com
063/76 23 555
034/36 48 29

Тираж:
1000 примерака

ISBN: 978-86-919097-0-3

РЕЦЕНЗИЈЕ

ЖИВОТ...

...није ни леп ни ружан сам по себи, већ је онакав каквим га ми учинимо.

Уз моје богато искуство у другој половини седме деценије живота, ту су ми два подутирача за ову тврдњу. Оба носе исти наслов "ЖИВОТ ЈЕ ЛЕП". Први је један од најплеменитијих филмова који сам икада гледао са Робертом Бенинијем у главној улози а други је овај Приручник.

И једно и друго ауторско дело, дубоко различито по својој форми, носи исту поруку. Живот је у суштини леп само ми треба да успемо да из себе извучемо оно најбоље што имамо и знамо и поставимо га у време и на место које ће учинити да нам он заиста такав и буде.

Окружење се за сав живи свет приказује као сурово и пуно опасности, па и непријатеља. За људски род оно се поставља као нехумано, неуређено, пуно борбе са свакојаким недаћама, али и као пуно елемената од којих се може саставити мозаик лепог и пуног живота.

У делу професионалне каријере када сам се бавио питањима запошљавања срео сам пуно приручника типа "Како до посла". Сви су они имали неке своје вредности, али су, углавном, имали информативно-едукативни карактер, па понекад били и досадни.

Приручник пред Вама, уважени читаоче, је посве друга прича. Он полази од Вас и позиционира Вас у центар догађања и борбе да живот буде леп. Али не борбе против других, већ, пре свега са самим собом. У неминовној трци и борби са другима највеће шансе на победу има онај ко је претходно победио себе. Није ли нам Новак Ђоковић, толико пута до сада то поручио и доказао. Пронахи своје место у окружењу користећи своје природне и стечене предности, јесте тешко, али и најлепше. Потврдити се пред собом и другима већ чини живот лепим. Пут није лак, али је могућ. Ауторка то потврђује и низом сопствених и туђих примера, попут Новаковог. Следите их!

Овај Приручник је формално намењен незапосленима, као највећој маргинализованој групи у овом друштву. Без могућности остварења права на рад, и сва друга права губе свој пуни значај. Међутим, Приручник је толико универзалан, јер је искрен, топао, људски, подстицајан, изазован, да свако у чије руке доспе, може да нађе нешто за себе, без обзира на број година, претходно искуство или садашњи статус. Нема никога ко не може да буде бољи, него што већ јесте и тиме допринесе да му живот буде лепши, него што јесте.

МАЛО ЛИ ЈЕ!!!? Вреди покушати.

Хвала ауторки на племенитом подстицају.

Рецензент почиње први!

Зоран Матовић,

Саветник директора Националне службе за запошљавање,
у пензији

РЕЦЕНЗИЈЕ

Књига "Живот је леп - Упутство за употребу - Како до посла" Снежане Ивановић поседује корисних 250 страна, распоређених у четири целине.

Најпре ону најбитнију: о упознавању себе, затим савете како пронаћи посао, са упутвима како се понашати када сте већ почели да радите, додатак са практичним саветима, као и додатак о покретању сопственог бизниса.

Ово је књига о тражењу посаа са позитивним ставом и по томе се разликује од класичних приручника за тражење посаа.

У времену када "негативно" преовладава, нарочито код тражења посаа и на посу, ова књига указује на важност захвалности, позитивног става, разумевања, добрих односа, сарадње, као и добити и позитивног исхода за све стране у различитим "процесима" око запослења и на посу. Књига заступа проактиван став као и разумевање послодаваца и колега са којима радите. Из тог угла, књига је корисна не само онима који траже посао, већ је од користи и послодавцима јер садржи корисне савете како се понашати на посу тако да сви буду задовољни, и запослени и послодавац.

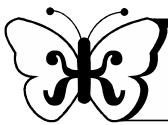
Књига садржи велики број занимљивих и поучних прича из ауторкиног богатог искуства, као и из искуства других људи, мање или више познатих различитим јавностима.

Осим прича, у књизи се налазе вежбе, инструкције и информације које ће читаоцу бити од користи како у "техничком" делу тражења посаа и понашања на посу, тако и у охрабрењу, подизању самопоуздања, вери у себе и своје потенцијале и могућности које постоје свуда око нас.

Тражење посаа и сам посао помажу нам да у животу нађемо смисао; и у том трагању овај приручник јесте од користи.

Овај приручник препоручујем за објављивање јер је изузетно користан свима који траже посао, али и онима који су се недавно запослили.

Слађана Милошевић,
Акредитовани Coach/ментор, тренер,
директорка Мобилис доо

ПОСВЕТА

Књиге посвећујем особама које највише волим

Живот је леп – Упутство за употребу – Како до посла – посвећујем чика Мићи (Миодрагу Брадићу) – који је увек био уз мене, посебно на мом путу одрастања. Трудио се да ми пружи неопходни ветар у леђа, да ме гурне када је било потребно изронити на површину. Веровао је у мене, свакодневно ме бодрио и подстицао да постајем из дана у дан, све боља и боља особа. Ма колико смо добри увек можемо боље, он ме је својим саветима, стрпљењем и дубоким веровањем у моје потенцијале свакодневно подстицао на то.

Живот је леп – Упутство за употребу – Љубав – посвећујем мојој нани (Верици Чомић) – која је својом добротом, усадила у мене веровање да љубав постоји. Уз њу сам добила онај невероватан осећај да је живот једна река која тече својим током, притом наилазећи на повремене препреке, али и да се те препреке увек превазиђу и на крају ствари увек дођу на своје место, пре или касније и то баш онако како треба и када треба. Захвальујем јој за све мудре опаске како опстати и остати уз вољену особу.

Живот је леп – Упутство за употребу – Живот – посвећујем супругу (Ивану Ивановићу) без кога мој живот не би био тако леп.

X ВАЛА

Неизмерно сам захвална:

Рецензентима: Зорану Матовићу и Слађани Милошевићу, који су одговорили на сва моја питања и имали прегршт савета како приручник оплеменити и међу првима проценили потенцијал и одобрили штампу.

Гордани Илић и Дамјани Јовановић, професорима српског језика, најпре на подршици, лепим речима, али и на лектури, сугестијама и саветима. на томе што су учиниле да текст буде граматички исправан.

Зорану Златичанину, који је свој таленат и креативности уложио да својим илустрацијама оплемени овај приручник. Захвална сам му и на лепим речима изузетној сарадњи и подршици.

Спонзорима који су подржали и помогли штампање а Вама упутили корисне савете које можете искористити и захвалијујући којима можете постати још бољи и успешнији.

Драгици Аски Сртенојић и Драгољубу Петровићу, који су у мени још као малој девојчици видели будућу списатељицу (додуше веровали су да ћу израсти у песника или писца класичних дела који би се једнога дана нашли у лектири, али ко зна можда се једнога дана овај приручник уврсти у лектиру:)). У вери да сам у њиховим надањима успела, велико хвала за све поклоњене свеске, оловке и књиге које су ми даривали још док нисам познавала ни слова. Улили су у мене, још тада, љубав према писању речи.

Велико хвала и Александру Димитријевићу (Аци Крњи) који је утицао на мој стил писања и учинио да на неки начин будем препознатљива.

Ренати Зеленовић, која је свакога дана понављала "Напиши књигу, мораш, то је твој пут, супер је то што причаш, неко ће доћи на предавања, неко ће мислiti да то све већ зна, али оно што напишеш остаје, то што си пуна позитивне енергије ништа не вреди ако не покренеш друге, када напишеш књигу тек тада ћеш оставити траг, хајде почни да пишеш!"

Једно је сигурно, предавања свакако пружају позитивну енергију, могућност комуникације и одговор на сва могућа питања и недоумице која можда нису обухваћена овом књигом, са друге стране, књига је вечити пријатељ, којој сте у могућности увек да се вратите, подсетите се онога што сте заборавили или склонили у неки угао мозга, који само чека да исплива на површину и од Вас учини срећне људе. Зато се дружите са књигама кад год имате слободног времена, то је једини сигуран пут ка успеху.

Јевђи А. Јевђевићу, који је помогао око "ситница" везаних за издаваштво, предложио одлична решења која су од огромне важности почетницима у овом послу.

Породици: сестри, родитељима, свекру и свекрви, који су одрађивали, не тако мале послове, како би мени оставили довољно времена за писање.

Велико хвала Гоци и Дулету али и осталим људима из мог окружења, пријатељима и пословним партнерима који су ме својим преданим радом инспирисали да ово напишем. Онима који су својим примером показали да је истрајан рад, једини прави пут ка остваривању (великих) резултата. Свима онима који су имали стрпљења да прочитају текст док је био још у рукопису и сугестијама допринели да буде бољи. Марији Каличанин - Крстић и њеном супругу Горану, на свесрдној помоћи, подршци, сугестијама и саветима. Без њих и њихових конструктивних савета, све ово неби изгледало овако.

Супругу, који је одлазио сам на пецање, а мени оставио доволно простора да пишем, помогао око дизајна корице и књизи посветио песму.

Захвалност дuguјем и полазницима семинара захваљујући чијим питањима је ово издање потпуније, на њиховој позитивној енергији коју су примили и пренели на мене и својим примером ми показали да ово није тек пуста прича о успеху.

Наравно вама: Зато што чitate! Зато што ћете ми постављати питања и износити сугестије, полемисати, доћи на нека од предавања и учинити да наредно издање буде боље и потпуније. Зато што сте пронашли себе, открили своје потенцијале, радили на њима и успели у животу, што ће ми уједно бити и највећа награда.

У В О Д

Када год треба да почнем било шта, сетим се и цитирам једног колегу који уме да духовито протури опаску: "*Ма мени ће треба само неко да започне, после ћу лако*".

Читајући многобројне књиге и уводе, тражећи инспирацију да будем другачија, иновативна, духовита, креативна, размишљала сам да кренем са речима "Ова књига ће вам променити живот", верујем да хоће, надам се на боље, то јој је циљ. Али исто тако знам да свој живот можете променити једино Ви, али само ако будете желели и одлучили да тако буде. Ако она буде утицала на Вас да успете - одлично, али једина стварна моћ је у Вама.

Могла бих да кажем "Да су идеје револуционарне и нове". Целог живота се трудим да будем оригинална, другачија, да се не утопим у околину, да будем препознатљива... Да ли ми то успева? Не знам, понекад ми на предавањима кажу да су сличне идеје прочитали у другим књигама (које чак нисам ни читала) па логично је, како рече песма (Добар дан - Исток иза) "*Свака љамећа реч давно је речена већ, ниједан ћесник не зна ошкуд му дар*". Да ли ћете овде успети да нађете нешто ново? - Верујем да хоћете. Али ипак мислим да дубоко у себи све ово већ знате, па само неко треба да Вас охрабри да је време да покушате.

Шта сам у ствари желела, желела сам да своју велику енергију и ентузијазам поделим са вама. Да пренесем моја искуства као и искуства мојих познаника и укажем на оно што нам је променило живот, навело нас да будемо боли.

Има ли нових идеја? Верујем да ћете их наћи, упознала сам много људи у свом животу и пуно књига прочитала. У буквалном смислу, од сваке особе коју сам срела и из сваке књиге коју сам прочитала, из сваке емисије, филма, серије коју сам погледала научила сам по нешто ново, некада решење како треба, а понекад и шта не треба. Не само то, понекад су ме неком опаском или коментаром навели да дођем на неку сасвим другу идеју која је била револуционарна (за мене у том тренутку) - при том се увек присетим Раше Попова у серијалу "Фазони и форе", како самостално долази до већ откривених закључака - али и они су вредни. Зато будите отвореног ума, можете применити неки савет који овде пронађете, можда усвојите све или вас нешто може асоцирати на нешто ново што ћете сами урадити.

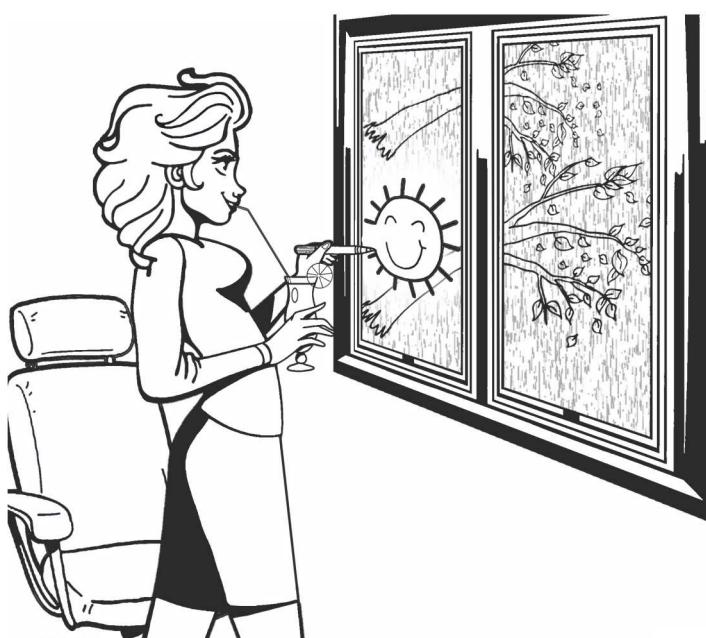
Немојте се плашити проблема. Проблеми су у ствари права и јединствена прилика да урадите нешто корисно. Шта се дешава када дође до проблема? - Тражи се решење. Шта добијете када откријете решење? - Боль и срећнији живот, а то нам је циљ. Сви изуми које данас обилато користимо једном су били нечији проблем, али тај неко је покушао да нађе решење и на срећу свих нас - није одустао, већ га пронашао. Извуците корист из сваког

проблема, ма колико се он велики чинио он је само пут до срећнијег живота.

Немојте се трудити да мењате људе око себе, они су такви какви јесу, било би исто као када бисте упорно леворуке покушавали да учините десноруким уместо да их прихватите таквим какви јесу. За све постоји добар разлог зашто је управо тако како јесте. Једина особа коју можете да промените сте Ви, стога прихватите околности такве какве јесу и потрудите се да од живота у сваком тренутку узмете максимум.

Ако само помислите да је некоме другоме лакше, знајте да није, свако има своје "бреме" које га тешти и они који су весели и они који су тужни, само га на другачији начин носе. Неко, кад добије лимун направи лимунаду, а неко кисео осмех. То је управо начин на који реагујете. Свако има лепе и лоше тренутке у животу, просто точак живота је такав, некад сте горе, некада доле,

али оно што је битно, јесте сазнање да након сваке кишне обавезно долази сунце, иза сваког пораза нова победа, иза сваке недаће прилика која се укаже. Када вас задесе лоши тренуци, набаците осмех, ако пада киша нацртајте Сунце, када шиба недаћа по леђима ломи грane и дрвеће живота око себе и она мора проћи, научите нешто и откријте како да

кренете даље.

Битно је да се покренете и будете боли и успешнији, то треба да буде прави циљ. Будите стално упослени, радите, било шта, нема веће среће него када нешто радите и на крају видите резултат.

Ма шта у животу радили додајте томе по 200 грама: љубави, енергије, ентузијазма, креативности и наравно духовитости. Будите отворени, радознали, додајте најлепши ноте и најбоље стихове и видећете шта ћете од вашег живота направити.

За све што радите у животу, нађите начин да у томе уживавате.

Уживајте у сваком тренутку свога живота јер заиста

Живот је леп!

ШТА ВАС ОЧЕКУЈЕ

Књиге приручници из едиције "Живот је леп" могу утицати да мало или чак из корена промените свој живот на боље. Веома је битно да промена треба да буде само на боље, али то се вальда подразумева.

Како сви тежимо да будемо (нај)бољи, понекад нам је потребан подстицај, права реч, некад само смерница или можда потврда да добро мислимо и да смо на правом путу, тако сам одлучила да напишем "Упутства за употребу". Зашто? Често сам желела да постоји упутство за употребу за љубав, за живот а кад сам желела да пронађем посао, тражила сам упутства и за то. У шали сам коментарисала да би ми било много лакше када би постојало нешто тако. Смернице сам тражила у разним књигама, саветима људи из окружења, на интернету и долазила на сјајне идеје које сам применила прво на себи, касније предлагала пријатељима, па су и они имали користи од тих савета. Тако сам дошла на идеју да све то преточим у "једно" Упутство за употребу али су се појавиле три битне области живота, па сам решила да буду три, ако у међувремену проценом или ме ви подстакнете, да ће бити од користи још неко, можда их буде и више :).

Како је циљ сваке особе да буде срећна и задовољна, као и да нађе смисао свога живота. Желела сам да, колико је то у мојој моћи, помогнем и осталима. Надам се да ћете кроз књиге из едиције "Живот је леп", пронаћи оно што се крије дубоко у вама па успети да оно најбоље, истакнете у први план, поправите оно што је лоше, дотерате ситне недостатке и на крају постанете задивљујућа особа.

Ако мислите да ћу вам говорити да треба да се мењате, нећу. За тим нема потребе и то одмах желим да истакнем! Све што је потребно је да будете управо то што јесте, али у најбољем могућем издању. Промене јесу битне, али само ако су на боље, из искуства зnam, а знате и ви, да никога не можете да промените. Све што треба да промените у животу јесу оне ситнице које вам праве потешкоће и сами процените да ли би било згодно елиминисати их како бисте били на одличном путу ка успеху и остварењу сопствених потенцијала. За то постоје опробани рецепти, који су помогли и мени, па ће у неком случају моћи и вама да буду од користи.

Први приручник - "Упутство за употребу" тиче се посла. Ако тренутно немате посао и будете следили савете и знање које усвојите из ове књиге, очекујте да ћете га ускоро наћи. Не само то, постаћете најбољи запослени, плата ће рasti и бићете особа о коју ће се послодавци "отимати". Ко зна, можда постанете и послодавац. Све зависи од ваших амбиција. Ова књига би требало да вам олакша пут од незапослене до срећно запослене особе.

Да би вам живот био леп, може бити доволно да испуните две најважније ствари: да волите особу коју сте изабрали за животног сапутника

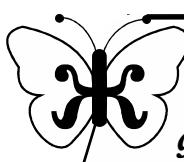
и да волите оно што радите. Ако успете у ове две области, може се рећи да сте срећни. Зашто? Зато што половину свог будног времена проведете на послу, па је самим тим веома важно да радите оно што вас испуњава. Са друге стране остатак времена проводите уз партнера, па је потребно да то буде особа која вас воли, цени, поштује и подржава.

Ако једна од ових области не функционише, обично се људи скривају у другој. Ако поред себе имате особу коју не волите, утеху можете пронаћи у раду, па ћете тако, више времена проводити на послу бежећи (под)свесно од особе са којом сте. Ако, обављате послове који вас не инспиришу, радне задатке ћете "отаљавати", јавља се бежање са посла, радите са пола снаге и нисте посвећени раду. Свима је јасно да оваквим начином нећете успети да напредујете, а вероватно ни платом нећете бити задовољни. Скоро је сигурно, да ћете у таквим ситуацијама, када се јаве први проблеми у пословању фирмe, ви бити први на листи које ће желети да острانе, чиме ћете бити додатно разочарани, повређени и несрећни. Ако не уживате на свом радном месту, размислите да пронађете оно што волите - нека вас посао чини срећним.

У оба случаја, живот неће бити савршен, али ће бити подношљив. Али ако сте у свом животу залутали, па нити радите оно што волите, нити поред себе имате особу коју волите, тада сматрате да је ваш живот права катастрофа. Али не очајавајте, смognите снаге и направите једину праву одлуку у своме животу, размислите шта желите и крените ка циљу. Није касно, ма колико имали година, сваки нови тренутак је нова прилика да учините праву ствар да вам буде боље. Одлучите да је баш овај тренутак, онај прави, за решавање проблема, време је да почнете живот са смислом, јер је живот заиста леп!

Надам се да ћете уживати у сва три дела едиције "Живот је леп", као и да ће вам помоћи да извучете оно најбоље из себе и пронађете оно што вам недостаје, па ће вам бити лакше да кренете у правом смеру. Ситнице које пронађете у овим књигама, највероватније већ леже у вама и стрпљиво чекају тренутак одлуке. Ако се до сада нисте осмелили да покушате, сада је право време. Једном мора да падне одлука, што пре одлучите и кренете дуже ћете уживати у благодетима које вас очекују. Па зашто одлагати? Надам се да ћете овде пронаћи смернице, али и храброст да истрајете на свом путу ка бољем животу. Почните одмах да живите "пуним плућима", јер живот је заиста леп – па нека сваки дан буде баш онакав какав и треба да буде – предиван.

Крените што пре

*"Није поштребно да будеше савршени
да биште почели, али је поштребно
да почнеше да биште били савршени!"*

И З В О Р И

Савети које овде будете пронашли, највећим делом су базирани на темељу мојих истраживања, која су добијена постављањем директних питања како послодавцима, (махом власницима малих и средњих предузећа) тако и запосленима, који су имали примедбе на рад својих послодаваца и најчешће се питали зашто њихов труд није примећен и адекватно награђен. Такође сам читала сву могућу стручну литературу, часописе и брошуре написане на ову тему, до којих сам успела да дођем, а ту је и богат извор текстова које и сами можете пронаћи на интернету. Оно што је најважније, овде су издвојени само они детаљи који су проверено дали резултате, најпре мени, а касније и особама које су се одважиле да примене ове савете и покушају. Свима је успело, па сматрам да ће бити од користи и вама.

Оно што ме је навело да пишем је "свакодневно јадиковање" послодаваца (углавном наших клијената) како не могу да нађу квалитетне запослене. Њих сам питала какве би запослене желели у својим фирмама а њихове сугестије се налазе на страницама ове књиге. Са друге стране, велики број људи "вапи" за послом, и/или уопште не могу да нађу посао или никако да се скрасе на једном месту код неког "нормалног" послодавца. Помислила сам када би ми успело да "помирим и упознам" ове две супротстављене стране и покушам да их усмерим да говоре "истим језиком", свима би било много лакше. Они који (ни)су имали посао па су одлучили да прихвате идеје, веома брзо су напредовали и добијали већу плату.

Бити идеалан запослени уопште није тешко, чак је много лакше него што сте мислили. Довољно је само мало. Ако следите упутства, ускоро ћете бити задовољни својим послом, али и комплетним животом.

Дајте све од себе, пратите упутства и успећете сигурно. Волим да кажем да је ово једноставно *Уџућство за употребу*, које ће вам помоћи да лакше пронађете посао, али и временом напредујете.

Надам се да ћете успети оно најважније, да упознاته и почнете да цените себе. Пут до успеха је само наизглед тежак, али је достижен, ипак много је значајније опстати. Зато је ту надоградња, како да постанете незаменљиви – најбољи запослени, за којим ће послодавци вапити, овде ћете наћи и конкретне савете и пример оних који су на свом путу истрајали и успели. Треба да се изборите за већу плату... Али од свега најважније је да уживате у животу, на послу и код куће.

Учините да вам живот буде баш онакав какав сте одувек сањали, јер живот је леп, учините свој живот квалитетним и крените да заиста уживате у животу, љубави и послу.

Када? Одмах! Зашто губити време? Читање ове књиге је први корак.

КАКО ПОЧЕТИ?

Свакако је најтеже почети, после је све лако. Најпре треба да се уверите да сте ви једна особа вредна дивљења и да сте у могућности да било шта што замислите и урадите. Како ћете доћи до тог сазнања. Све што је потребно је да урадите било шта, одлучите се да исправите једну прву важну ствар која вас "излуђује", покренете се. Када једном схватите да је то могуће, само је небо граница, знаћете да је све у животу, ама баш све могуће.

Шта треба урадити? Најпре треба да упознавате себе и процените шта је то одлично код вас, шта вас краси, сигурна сам да имате више позитивних него негативних особина, али има и њих. Први задатак ће бити да установите једну вашу лошу особину на којој би требало да порадите. Оно што је битно, јесте да решите да је се отарасите. Овим не само да ћете успети да постанете бољи, већ и успети да поверујете да је све могуће, то јест да сте особа која је способна да проблем реши, чиме додатно добијате на својој величини и вредности

Вежба: Искорениће лоше навике

Ако се питате да ли је могуће било коју навику променити – јесте! Лично сам имала доста лоших навика, успела сам да их променим, али само онда када сам чврсто одлучила да је крајње време да их се ослободим.

 Један од мојих највећих проблема је био губљење кључева, притом "сејем" и све остале ситнице свуд редом (оловке, папире, телефон, док сам била пушач утаљаче...), али ми неке задају мање проблема, јер само кад-кад зафале, а и има их у довољном броју, кад нема једне оловке друга је ту, али кључеви...

Моја другарица која се бави израдом хороскопа, то тумачи: "месец у квадрату са меркуром, даје особе које никада не знају где су кључеви, стапално их губе", каже то је неминовно, а ја ту "благодет" добила распоредом карата већ при рођењу, имала сам читавих 30 година живота да је усавршавам.

Губљење кључева је, након одређеног времена, постала права ноћна мора. Можеште само да замислите колико ми је проблема задавала. Свакодневно бих бар једна сада губила да пронађем где сам их поставила, са мобилним телефоном је бар лако – позовеће и он зазвони, али кључеви никако. У једном моменту су ми чак, набавили привезак који је на звук реадовао, али је био поштуно непрактичан јер је нон-стопашао, на сваки покрет, глес, поштуно непрактично.

Замислиће сада да журиће на заказани састанак или посао, а не можеште да пронађете кључеве. Колико сам само ту једна закаснила јер као да су "у земљу пройали". Да не причам на каквим све невероватним месима су могли бити – на шторму, фрижидеру, веш машини, у савађој соби, кеси... али и оним

вероватним :) у танталонама, јакнама, торбама... Да бих дошла до њих тојпрага би трајала, Јонекад би била комилетна узбуна у целој кући јер би их сви тражили. Ако се и вами нешто слично дешава, онда ме разумете...

Прочитала сам стикују да је тојпребан свега 21 дан да се установи нова навика. Како то функционише? Сви смо скрбни добрих и лоших навика, нико није саврешен, зато не треба осуђивати никога. Како добре, тако и лоше навике установљене су упорним, свакодневним Јонањањем, али ако желиште да се ослободите лоше навике, тојпребно је да је најпре постапање свесни, признавате себи и одлучите да желиште да је промениште. Онда једноставним упорним Јонањањем почувајте да је се ослободите, тако што ћете свесно чинити да је елиминишете. Када постапање дешаваје ваше прошлости, након 21 дана наставите даље свесно да приступате новом обрасцу Јонања и добијате нову срећну и искупујену особу. Када устапите да елиминишете само једну лошу навику, постапајте свесни чињенице колико моћ лежи у вама и да је баш то начин да учините свој живот лепшим.

Тако сам и ја решила да променим себе. Онда је тала одлука. Кључеви треба да имају своје место. За то сам веома практично набавила чинију која стоји поред улазних врати на комодици и чим уђем у кућу извадим их и ставим их у чинијицу. Све врсте кључева, од радње, кола, куће, појковља, гараже...

Образац је установљен, сви кључеви треба да стоје на једном месту у чинији на комоди поред врати. Одредила сам краткорочни план да свега 21 дан кључ треба да буде у чинији на комоди поред врати. Урадњи у шапулици десно од часника. Само 21 дан, па после шта буде. Првих дана сам добро размишљала "улази у кућу, остави кључеве у чинију", када бих отишла у дневну собу и то навици ставила кључеве на место, наперала бих себе да се вратим и ставим их у шапулу.

Стара навика је терала то своме, а ја то новом, већ након 10-ак дана је било лакше. После 21 дана скоро саврешено. Данас имам једноставну навику – просито рука сама одради посао без моје контроле. Слаѓају вас ако кажем да их после тога никада више нисам изгубила, наравно да јесам, али су разлике драстичне, од особе која је неколико пута дневно то бар пола сата тражила кључеве, дизала узбуну, таничила, нервирала и себе и све око себе, сада сам постала особа која тек Јонекад тражи кључеве, али их увек нађе, углавном у шапулици :)

Слично сам решила и проблем са губљењем оловака, оставила сам јушење, па самим тим елиминисала проблем са утапајачима :) оно што је битно је да сам одлучила да лошу навику елиминишишем. Да бисте је се заувек отпарили, тојпребноје прво уочити и признати себи, онда ће се пронаћи образац да до решења дођеште. Можда неће бити у тојпуносту уклоњена, јер је дуж низ година иза вас где сите се својски трудили да она постапање сасставни део вас, али ће вам живот бити значајно подношљивији, што је већ доста. Ако будеће радили на томе ускоро ћете бити поносни на себе.

Као што видите - све је могуће. Одредите које су то ваше лоше навике које вас нервирају (а сигурна сам да излуђују и све око вас) и крените у решавање проблема. Када? Одмах! Онда је потребно да одлучите да она треба да постане део ваше прошлости и ето решења. Дакле све лежи само у вашој одлуци.

Често сте у часописима, књигама и осталим приручницима наилазили на изјаву да ћете успети све ако то чврсто желите. Паоло Коельо има јако добру, често цитирану реченицу, мени веома драгу јер је у потпуности истинита: "*Када неко нешто заиста жели, чистава васељена се завери да му помогне да оствари свој сан*". Истина! Само је битно да то заиста желите.

Али се ипак понекад догоди да нешто наизглед искрено желите, али ништа не буде од остварења. Тада стручњаци кажу да нисте то доволно жарко желели. Што је опет истина.

Ево и смернице, које ће се то жеље остварити, а које не?

Вежба: Како да знаје да ли нешто заиста желиште?

Ако се питате да ли нешто заиста желите, ево једне поучне зен приче из истоимене књиге, коју сам одавно читала, овде ћу је препричати.

Код муџраца је дошао млађи за савет како да постапа бољим. Он ћа је запитао да ли је заиста озбиљан у намери да то оствари, на шта је млађи одговорио: "ДА!"

"Ако то заиста жарко желиши, дођи сутра ујутру у њега саши на обалу мора, али само ако си озбиљан и заиста то желиши толико да ћи то помоћи."

Ујутру у њега саши млађи се појавио на договореном месту, иако је било хладно, био је решен да постапе бољим и желео је савет како да тофа да гође. Гуру му рече:

"Добро, стицао си то је већ нешто, идемо, крени за мном."

Ушли су у воду, а млађи, док ћа је бесјодоворно пратио очекивао је сваког тренутка савет. Био је збуњен јер савет још није добио, а вода је била већ до појаса, што се да ли је луд. Мало затим када је вода досезала до груди није издржao већ је поставио штапање:

"Да ли имаш намеру да ми кажеш како да будем бољим, или да ме учиш да пливам".

"Јеси ли још увек заинтересован да оствариш снове?" што је муџрац.

"Јесам."

"Онда ме следи и учи."

Иако збуњен и јомаља нервозан јер је вода била хладна и било је рано ујутро, а савета није било, решио је ипак да сачека још мало. Када су стигли до дубине где им је вода била до ивице браде и једва да су могли да дишу, муџрац се окрену ка млађем ухвати ћа за главу и пошто ћа тако да је овај йочео да се дави. Избезумљени млађи јошакашао је да се сласи, млатио рукама и

покушавао да се ослободи чврстих руку свештеника који му је још увек држао главу под водом свом својом снажом. Након неколико тренутака, када је процено да ће се удавити, пустито ћа је.

"Па ти за мало да ме удавиш, а ја сам мислио да желиши да ме посавешујеш" љутијо одбруси мудрац.

"Реци ми о чему су размишљао и шта су желео док су био под водом?" мирно је утицао мудрац.

"Шта сам желео? Желео сам да ухваћим ваздух!", викну и даље бесан младић.

"Видиши", настави мудрац, "када твоја жеља буде толико јака, као жеља коју су малотре имао да узмеш ваздух и наставиши да дишеш, тада ћеш је и осети варни." |

Када будете заиста желели нешто, толико јако и силно колико желите да останете у животу када се укаже смртна опасност, решење се само појави. Ако је жеља "млака", једноставно желите или нисте толико страсни у својој намери, она ће се тек понекад остварити. Оног момента када имате толико јаку жељу, да је осећате целим својим бићем и некако у stomaku осећате да сте без ње изгубљени и спремни сте да урадите све што је у вашој моћи да до остварења дође – сигурно ћете успети!

Они који су радили на остварењу своје жеље, после уложеног времена и труда су доживели тренутак среће. Срећа наизглед долази сама по себи, али је у позадини константан рад, што ће вам многи који су "имали среће", ако су искрени, признати. Они су у ствари даноноћно радили, вежбали, трудили се користили своје време, квалитетно и упорно, да би у једном моменту успели да се нађу на правом месту, у право време. Иако се срећа ретко (мада има и таквих случајева) дешава одмах или изненада, потребно је на првом месту да будете спремни за њу. То ћете једино успети ако свакодневно радите на остваривању сопствених потенцијала.

Свака особа има неки одређени таленат, само треба да га открије, затим да упорно ради на њему, пуном паром, како би до резултата дошло. Немојте гледати у чему су талентовани или на чему зарађују други око вас па да упорно покушавате да радите неке "погрешне" послове, мислећи да је то што они раде једноставно и лако. Једино ће вам бити лако и једино ћете успети само у ономе што вам "лежи", што је ваш основни таленат. Ако, рецимо нисте надарени за музiku, можете уложити и читав живот покушавајући да научите да певате (пошто сте видели да неко други уме да пева и од тога добро зарађује), али само ћете улудо потрошити и време и живце. Све што треба је да откријете своје таленте и радите на њима.

Едисон је то мудро описао:

Успех је 1% талената и 99% зноја

ИДЕАЛАН ДАН

Замислите идеалан дан.

Размислите шта све треба да урадите да би вама било лепо.

Ставите на списак све оно што чека "боље дане" да се уради – тај дан је управо дошао.

Када сте упослени – осећајете се моћно.

Планирајте сваки дан, када свој план ставите на папир, схватићете како вам је живот испуњен, креативан и занимљив. Чак и ако немате шта да радите – има много обавеза које вас очекују. Када упослите тело – упослите и мозак – тада једноставно нема више места за размишљање о томе како нам је живот лош, како је окружење лоше, како држава ништа не чини и слично – није ни битно шта други чине – битно је шта чините ви. Све је у вама. Ваш живот је у вашим рукама. Можда нећете добити Нобелову награду, али ћете ипак учинити много.

Нем'м ји ја време за дейпресију

Један наши клијент има одличну сарадњу са фирмом чије је седиште на селу. Жена је изузетно вредна, радна и борбена, дан јој је комилетно испуњен. При том од супруга и деце нема баш много помоћи. Једноставно их је тако навикла... Са ћомилом обавеза од кућних љослова, преко обавеза на имању и обавеза око љословања фирме, она живи сваки дан. Њен муж, навикнут да она преузима већи део одговорности, жали се како је у дейпресији. Као су њу тишили "да ли си ји у дейпресији?" - она је једноставно одговорила:

"Нем'м јија време за дейпресију!"

Ова реченица ме је одушевила, колико је само истине у њој. Када упослите све своје мождане вијуге и при том упослите и своје тело, неће бити места ни за болести, ни за нездовољство, ни за депресију. Људи, када немају обавеза, често су болесни, свадљиви, намргођени и депресивни.

 Мозак је перфектум мобиле (Каква иронија – сан перонализација је да с творе Перфектум мобиле – што је по дефиницији мотор или машина која једном покренута непрекидно ради и производи енергију без даљег улагања енергије из стопљене средине. Перфектум мобиле би, дакле, морао да буде независан од стопљених извора енергије и од било каквих стопљених услова. Овај 'Вечити мотор' се одувек замисљао као механичка страва коју не покреће ни човек ни животиња нити било што друго: угља, нафта, гас, уранijум, ветар, сунце, водотај – све то постоји као извор енергије – а онје у нама).

Мозак је једноставно створен да ради 24 сата. Но не стоп. Ако размислите мало, схватићете да не постоји тренутак у вашем животу када мозак не ради – у сваком тренутку о нечemu размишљате. Када упослите тело – упослите и мозак. Када тело није запослено – мозак и даље ради. На жалост, "сковани" смо тако да лакше примамо негативне мисли од позитивних. Када немате шта да радите мозак размишља како му је лоше, како је окружење лоше, комшије, укућани, пријатељи, сарадници, колеге, држава, власт... Али не очајавајте, има лека. Трудите се да вама буде боље и крените "од вашег дворишта", "од ваше куће" и све ће бити баш онако како треба да буде. Зато је веома важно, да сте стално упослени. Ово је од огромне важности, посебно ако желите да постанете и останете здрави и здравог разума.

Вежба: Замишље свој идеалан дан

Како бисте га започели?

Шта бисте радили?

Чиме бисте се занимали?

Шта би вас учинило срећним?

Размислите сада, шта би усрђило људе из вашег окружења?

Придодајте ту и дневне обавезе, оне у којима уживате и оне које треба да обавите, а можда нису толико инспиративне.

Запитајте сада себе које су то свакодневне обавезе које вас испуњавају, у чему уживате, шта вас инспирише и даје посебан елан. Упишите сада и све оно што не волите да радите, а треба обавити у току дана и искомбинујте свој дан да буде 80:20 у корист онога што волите да радите и направите такав један дан да будете задовољни у њему.

УПОСЛИТЕ СЕ!

Почните већ сада да радите!

Немате посао? Добро, већ сте учинили први корак, читате ову књигу што значи да ћете га ускоро наћи, где је жеља ту је и решење, њли пре него што се запослите **упослите се!**

Приметили сте сигурно да људи који су упослени, имају срећнији и испуњенији живот, него они који ленчаре. Сами сте свесни чињенице да када имате доволно обавеза да сте ведри, добро расположени, свесни тога да сте цео дан лепо радили и нешто урадили. На крају дана сте весели и пуни елана. Са друге стране, особе које не раде и они које немају јасан циљ и план испред себе или које дан проведу неискоришћено, по природи су свадљиве, намргођене и свему налазе замерке. Ако желите да будете срећни и задовољни одмах се ослободите ленчарења и почните да радите. Имајете оно најважније – разлог да се будите са осмехом.

Како духовито рече Бенџами Френклин **"Будим се свако јутро.**

Здравим јутарње новине и погледам на страну са умрлицама. Уколико нисам на њима устанем."

То што сте се пробудили живи и здрави већ је доволно, зато искористите сваки тренутак живота. Ма колико живели, живот је кратак, зато треба пронаћи смисао живота. Направите план, како да проведете дан и да при том уживате у њему. Када испуните све планирано за тај дан, бићете енергичнији, радије ћете се дружити са људима, бићете веселији, нема места за депресију и нерасположење.

Напишите на папиру детаљан план за наредни дан. Ослободите се размишљања "што ја то да урадим, што да не уради неко други? Увек ја све морам", одмах се латите посла, крените да радите и будите срећни у томе. Будите енергични, дозволите људима из вашег окружења да се угладају на вас. Будите узор осталима, нека вас хвале, будите неко кога ће људи из окружења копирати и следити.

Можете рецимо за почетак уредити свој животни простор. Размислите шта све треба средити, дорадити, поправити, променити... Понекад те промене не коштају много, углавном је потребно ваше ангажовање и мало новца. Читајте књиге као што су "сам свој мајстор", "уради сам", такође има прегршт интернет страница и часописа на тему како уредити животни простор.

Ангажујте се око срећивања дворишта, околине зграде, немојте размишљати "што би ја то", трудите се да буде вама лепо, ако буде лепо и људима из вашег окружења, тим боље. Све што урадите, даће вам дозу среће, немојте размишљати "ја стално чистим улаз, што се неко други не сети?...", то је ваш прилаз, вами је лепо, па шта ако сте још некоме улепшили окружење. Тим боље, немојте никада дозволити себи, да само зато што не желите да други уживају у лепом и чистом, ни ви не уживате у томе. Напротив, ускоро ћете видети како су и остали кренули вашим примером. Будите лидер у томе, покрените околину. Будите ви добри, а остали како хоће.

Размислите око преправке и уређења шупе, направите полице, класирајте потребно од непотребног, баците оно што вам не треба и што не користите. Окречите шупу, нека вам буде лепо када уђете унутра, немојте дозволити да вам служи за бацање оних ствари типа "можда некад затреба". Освежите полице, офарбајте их...

Ако живите у згради, средите свој подрум, ишмирглајте и офарбајте металне шипке... Средите двориште или прилаз згради, орежите стабла, посадите цвеће, чак и када живите у згради, посадите цвеће испред улаза, када се вратите и угледате плод свога рада бићете поносни.

Нека вам у кући све буде исправно. Промените гумице на славини, очистите поткровље, чак и ако живите у згради, а имате приступ поткровљу или крову, направите малу оазу где ћете са компијама моћи да уживате на сунцу у испијању кафице, узмите своје старе столице или сточиће, мало шмирgle и пар ексера чини чуда, још ако имате и мало фарбе... Анимирајте и

компије да своје непотребне ствари преуреде и направите мали рај. Ангажујте се у фарбању и шмирглању клупа испред зграде...

Окречите собе у другу боју, прерадите старе завесе, додајте детаље – ако немате идеју потражите је на интернету у часописима у окружењу. Закрпите поцепано, зашијте најзад дугмиће на оним стварима које чекају "боље дане", будите креативни, преправите стара одела или их баците... Створите било шта, ако баш у овом тренутку имате времена на претек, искористите га креативно.

Уредите купатило, направите фигуре од пешкира: пауна, лабуда слонче, лептире, цветне декорације... Украсите флашице, кутије са сапунима, полице... Будите креативни, а инспирацију пронађите у часописима или на интернету, може вам доста помоћи познавање оригами или декупаж техника...

Када спремате храну, размишљајте о срећи. Немојте само збрчкати нешто, направите мали рај и за уста и за нос и за очи. Храна је наша животна енергија, наше "гориво". Сто за ручавање је место где се окупља породица и сви треба да уживају. Пре него што се "сјате" ваши најмилији, поведите рачуна о најситнијим детаљима, поставите леп, испеглан стольњак, сервирајте као да је права свечаност – јер свечаност и јесте – окупљају се они које највише волите, нема веће радости од породице на окупу. Потрудите се да буде лепо сервирано, направите интересантне облике од хране: смајлије, печурке, јежиће, гнездо... Ставите лепе тањире, од салвета направите неке интересантне облике (ако немате идеја интернет или часописи ће вам помоћи, имате прегрнт интересантно направљених салвета, користите оригинални технике). Будите креативни у сваком могућем тренутку. Ако се извештите у овоме, можда баш у томе лежи ваше будуће занимање. Свакако ћете измамити осмех на лице онима који долазе да једу. Још важније – потрудите се да људе око себе учините срећним. Сто је уједно место где ћете имати прилику да са најмилијима проведете пола сата заједно – искористите то максимално. Разговарајте о обавезама, о проведеном дану, о срећи. Ово време проведите квалитетно, планирајте, разговарајте о постигнућима, о обавезама које вас очекују, о расподели послова, о решавању проблема. Свакако треба избегавати суморне теме а посебно свађе, веома је важно да када нађе проблем тражите решење уместо да тражите кривица. Снага породице се огледа у времену проведеном за столом, зато се потрудите да будете јаки и сложни, волите укућане, подржавајте их и подстичите њихове квалитете. Време које проводите за столом искористите најбоље што умете.

Јутро је заиста важно. Учините да вам свако јутро буде чаробно. Пробудите се са осмехом на лицу и сваки дан припремите нешто посебно за доручак. Не постављајте питање "Што ја, што неко мени не направи то?", будите лидер, остали ће вас следити, ускоро ћете видети како ће и они пожелести да вама учине нешто незаборавно. Свако добро дело остане запамћено.

Моја нана је свакога јутра устајала пре својег супруга, притримала му доручак, леђо сервирала, бирала му и пеглала одело за посао и сваког јутра му отварала капију да колима изађе, како би њему било лакше. Била је домаћица и како каже, "шта је мени тешко, он оглази на посао, ја осетајем, све што ја треба да урадим је да изађем исправим га и затворим капију". Многе жене данас то не раде, као није то "модерно", што би оне устајале, као им је леђо у кревету... После 30 година брака, када јој је супруг отишао у пензију, првој дана пензије је рекао: "Ти си мени 30 година свакога јутра сримала доручак и пратила ме на посао, од сада ћу ја теби сваког јутра доносити доручак у кревет. Сада имам времена за то" и тако је било до последњег дана његовог живота.

Размислите, како бисте својим укућанима олакшали живот. Верујте, то могу да буду ситнице као што је отварање капије, замислите, неко ко вози кола треба да отвори капију, изађе из кола затвори капију да не причам о трошењу горива, блокирању улице и слично, вами то не би смело да представља велики проблем, па бар у овом тренутку док не радите, имате времана на претек.

Дајте свој допринос. Свакако не би требало да вам буде тешко да распремите сто, оперете судове, усисате, опеглате и сложите веш, затегнете кревет, средите купатило или оперете прозоре, а некоме ко има других обавеза је од огромне помоћи. Питајте шта бисте ви могли да урадите, како бисте им олакшали живот и латите се посла.

На овај начин учинићете друге срећним, а тада ће се и они потрудити да вам узврати истом мером. Следећи пут када угледате паучину, немојте рећи "јао како је аљкав(а) паучина је свуда око", узмите пајалицу и направите покрет руком, све траје 10 секунди. Када угледате пуну пикслу - испразните је, прљаву шолјицу - оперите је, папир или нешто друго ван кантераците у канту, ако не ради сат - замените батерију, прегорела је сијалица - замените је. Немојте размишљати зашто неко други није нешто урадио - урадите то ви. За све то је најчешће потребно само пар минута вашег времена, којег, подсећам, имате сасвимово. Уместо да се одате гледању сапуници, ријалити програма, праћењу трач рубрика, игрању игрица и слично, учините нешто корисно. Још важније, урадите то одмах!

Није битно какви су други, битно је какви сте ви. Ако неко други није нешто урадио, урадите то ви, немојте размишљати да је неко други немаран и слично, лењост никога не оправдава, посебно не вас - једино је битно да ви не будете такви, а какви су остали то није ваш проблем, већ њихов. Можда је неко имао превише других обавеза и милион ствари које држи у глави – али то свакако није разлог да ви живите лоше. Чак и када одете у госте, помозите домаћину(ћици), неће вам "пасти круна с' главе". Чак и ако неко није вредан, када има добар пример у својој околини може да се промени, какво је ваше окружење, најчешће сте такви и ви. Што је боље и квалитетније окружење око вас, то ћете више уживати. Приклучите се најбољима, трудите се да будете

исто тако добри или боли. Није тешко бити боли од лоших, увек имајте квалитетне узоре. Ако окружење није "репрезентативно" - будите лидер. "Сејте" око себе позитивну енергију, лепу и угодну атмосферу. Не чекајте да вам неко учини дан лепшим, направите га сами. Оканите се лоше навике – одлагања, делајте одмах. Видећете како ћете, за тили час, постати предводник и остали из вашег окружења ће кренути вашим примером.

Питате се какве везе ово има са проналажењем посла. Велике, оног момента када се упослите и учините да вам дан буде квалитетан и испуњен, лако ћете ову добру особину пренети на радно окружење. Када се у колективу покажете као особа која је спремна за рад, нема границе вашем напредовању. Управо на овај начин ћете постати незаменљива особа и она коју су једва чекали да оплемени њихово пословање. Ако са друге стране, код куће ленчарите, тешко ће вам бити да се радно ангажујете и на послу, а такве запослене нико не жели у свом окружењу. Ово је основни разлог зашто неко не може да нађе посао или га веома брзо изгуби. Тек када покажете радни елан посао ће вам бити на дохват руке.

На корак до успеха за само 21 дан

На основу истраживања које је на ову тему вршио др Мартин Салиман (*Martin E.P. Seligman* – хвала Слађи на извору и одличном предлогу), дошао је до закључка да срећнији људи имају више успеха, добијају веће оцене учинка и имају бољу плату. Како су његове студије показале, срећни људи су позитивни, креативни, толерантни, конструктивни и великодушни. Они такође имају ниže трошкове лечења и мање су одсуствовали са посла.

Шон Акор (*Shawn Acor*) примећује да "Ако више и радимо, постајемо успешнији, када постанемо успешнији, постајемо срећнији". У свом приручнику "Предност среће" који можете комплетно проучити на следећем сајту: <http://goodthinkinc.com/wp-content/uploads/actionplanguide.pdf>, Акор пружа формулу, како повећати срећу и продуктивност за 21 дан, колико је потребно да се установи једна добра нова навика. Ова комбинација се показала као веома ефикасна јер је управо толико потребно мозгу да примени и задржи нови образац, што вам омогућава да радите са више оптимизма и успешно.

Шта је по Акору потребно:

Најпре напишите три ствари које би вас учиниле срећнијим. Ово помаже мозгу да се усредсреди на позитивне вместо на негативне ствари. Изненадићете се колико брзо се ваш живот може побољшати овом једноставном практичном вежбом:

Бићу срећан/на када: _____

Бићу срећан/на када: _____

Бићу срећан/на када: _____

Наведите три ствари које бисте могли да урадите код куће или на послу

како бисте могли да већ данас подигнете ниво среће:

1. _____
2. _____
3. _____

Радите на томе наредна три дана.

Изведите експеримент као прави научник и запишите своје резултате

Направите мале кораке разлажући свој циљ и дозволите вашем мозгу да региструје победу.

Поставите велики циљ који желите да постигнете. Утврдите круг утицаја односно корак ка том циљу, за који сте сигурни да можете направити. Када постигнете жељено проширите круг.

Примера ради, ако је ваш велики циљ "пронаћи посао", мали кораци ка њему могу бити:

Порочитати Упутство за употребу - Како до поса

Одлучити шта желите да радите - који посао бисте волели да радите

Када ово успешно завршите пређите на наредни корак - Упознајте себе

Затим написати CV...

Поставите било који циљ:

Мој циљ је да: _____

Прво ћу урадити: _____

Затим ћу урадити: _____

Затим ћу урадити: _____

Када једном урадите нешто добро, ваш мозак ће прихватити чињеницу да сте способни да урадите, umесто да сматра да то није могуће ако је циљ проналажење посао, а ви сматрате да не можете да нађете посао, добијате негативну слику себе резултат је да ви не можете да нађете посао.

Са друге стране, ако поставите себи први циљ - прочитати књигу - то сигурно можете, па одмах добијате позитивну афирмацију да сте ви способни да успешно обавите први задатак, дакле, ако можете да прочитате ову књигу значи да можете и да нађете посао.

Ако је наредни циљ - одлучити шта је то што бисте волели да радите - ви крећете од позитивне претпоставке. Већ сте успели да прочитате књигу, дакле успећете и да откријете којим бисте послом желели да се бавите. Све и да у овом тренутку сматрате да то нисте у могућности и не знate који би вас посао испуњавао, након првог успешно окончаног корака, пронаћи ће се начин да савладате и наредни и тако редом. Дакле битно је да успешно завршите први корак и тек затим кренете на наредни, када њега успешно савладате тек онда пређите на наредни.

Када и наредни корак успешно окончате прелазите на следећи - упознајте себе. Са три успешно окончана задатка подразумева се да ће

наредни ићи лагано, јер се ваш мозак већ навикао да сте ви способни да комплетно и успешно окончате све задате циљеве, па ће и писање CV-а бити једноставан задатак за вас. Иако можда, у неком тренутку из ове перспективе помислите да ће нешто бити тешко и скоро немогуће, варate сe, када једном нешто успешно окончате, то је већ нешто, али када неколико задатих циљева успешно погодите право у центар, постајете свесни да је све могуће, тако да је проналажење посла за вас тада веома једноставан задатак.

У ово сте се уверили много раније, да сте у првом разреду основне школе одмах кренули на једначине другог степена и вишe, никада математику не бисте научили. Све је кренуло једноставно учењем бројева, па сабирање, па одузимање, а тек потом множење и дељење, да би се тек касније прешло на једначине првог, па тек онда другог степена и вишe. Данас вам делује једноставно, али само зато што имате предзнање и зато што сте успешно завршили све претходне кораке. Ако сте "забушавали", па сте негде успут пропустили да научите сабирање или множење, крајњи циљ је тежак – једначине су за вас прави "баук". Зато је веома битно да идете редом, један по један корак без икаквог одувлачења или прескакања степеница јер је свака подједнако важна да бисте успешно стигли до циља.

Направите 21-дневни план, шта треба да радите свакога дана и радите на томе без изузетка. Не остављајте ништа за касније, сутра, бола времена, кад добијете на лотоу... Направите план обавеза и крените да испуњавате сваки тренутак. Чините да вама буде лепо. Радите на томе да људима из вашег окружења буде лепо.

Зашто баш 21 дан?

За постављање сваке добрe навике је потребан свега 21 дан. За само 21 дан ви ћете бити срећнија особа. Када прође 21 дан наставите установљене навике још 63 дана да их утврдите и то постаје ваш карактер. Када наставите са добром навиком још 1001 дан ето ваше сјајне судбине на видику. Дакле бољи живот без по муке вас чека за само 21 дан. Ако хоћете резултате неопходан је континуитет, а за то је потребан најпре само 21 дан!

Како рече челична лејди – Маргарет Тачер, цитирајући свога оца:

"Пазиште на своје мисли – јер оне посматрају речи!"

"Пазиште на своје речи – јер оне посматрају дела!"

"Пазиште на своја дела – јер она посматрају навике!"

"Пазиште на своје навике – јер оне граде ваш карактер!"

"Пазиште на свој карактер – јер он кроји вашу судбину!"

"Оно што мислимо – то и посматрамо!"

Када једнога дана, можда данас, а можда и већ за 21 дан будете константно активни и упослени, право је време за проналажење посла. Видећете како ће вам то бити веома једноставно.

На овај начин можете поставити себи и друге циљеве, све оно што вам је важно:

... да смиршате, нађете момка/девојку, да се удате/ожените, родите дете, научите језик, научите да шијете, да користите рачунар, прочитате књигу, завршите школовање, нађете посао...

Који су Ваши циљеви - жеље ?

Можда нисте доволно размишљали о овоме, али сада је прави тренутак да поставите праве велике циљеве...

У чему је разлика између циља и жеље?

Жеље су некако у измаглици, то је оно када лежите у кревету или трави, гледате у плафон или небо и желите да вам се нешто оствари (углавном очекујете да се дододи без вашег ангажовања, просто да "падне с' неба").

Циљ је нешто ка чему тежите, нешто што сте поставили испред себе. Тада знате да је потребно да одрадите "низ корака" да бисте успели да дођете до жељеног циља!

Жеље су једно, треба имати жеље, оне су само корак ка постављању циља, али је много важније одабрати оне највеће праве жеље, поставити их као циљеве и кренути ка њима.

Како најлакше појести слона? - Залогај по залогај

Направите план акције. Поставите себи циљеве, разложите их на најситније детаље (залогаје) и крените у остваривање.

Према сваком циљу постоји низ корака, можда је циљ далеко, али је корак близу, управо он, тај мали корак, вас води ка остварењу. Поставите их, будите и реални и нескромни у исто време. Слободно претворите жеље у стварност и остварите себе до kraja живота.

ПОСТАВЉАЊЕ ЦИЉА НА ЏИ ПОСАО

и кораци ка остварењу

7 Циљ – наћи посао

Треба направити низ корака ка његовом остварењу.

Први корак може бити - **Прочитати овај приручник (за 7 дана)**

Други корак треба да буде - **Одабрати посао.**

Трећи - **Одбаците страхове по питању посла**

Потом треба да **упознавате себе** како бисте

знали да се представите послодавцу.

Потребно је **одабрати посгодавца.**

Написати добар CV.

Написати мотивационо писмо.

Припремити се за разговор са послодавцем.

Заказати, или ће вас по конкурсу позвати на **разговор за посао.**

Припремити се за први радни дан.

Научити како да **постанете најбољи запослени.**

Потрудити се да **напредујете у каријери.**

Изборити се за **већу плату.**

И наравно, опстали тј. учинити да **постанете незаменљиви.**

Можете поставити још неке циљеве ако желите, на пример: научите језик, или да радите на рачунару, положите возачки, савладате брзо кување и слично...

Када разрадите све ове кораке схватићете да је у ствари лако доћи до циља - посао.

Већ сте на одличном путу - читате ову књигу. За то ће вам бити потребно у зависности од времена које сте у могућности да приуштите себи поред осталих обавеза, два дана али можете одвојити за то 5 до 7 дана. Сами процените колико вам је времена потребно и да поставите свој реалан рок.

За сваки постављен циљ, битно је поставити временско ограничење, које треба да буде реалано, не превише дуго, јер ћете одувлачiti и не превише кратако, јер ћете за случај да не успете да урадите у планираном року, сматрати да нисте доволно способни, што свакако није истина. Веома је битно да се план оствари. Када први циљ буде позитивно окончан (јер сигурно можете да прочитате књигу), бићете сигурни да ако сте један корак успели да планирате, отпочнете и завршите, једноставно ћете прећи и успешно завршити све што одлучите у животу.

Сада када сте свесни чинjenице да нешто можете да планирате, отпочнете и успешно завршите, прелазимо на наредни ниво. Он је одговор на питање:

Који је то посао који би вас испуњавао и усрећио

Сада једно озбиљно питање, иако можда не звучи тако.

Вежба: Када бисте добили огромно богатство

Сигурно сте бар једном маштали о томе, али сада је право време да што опширије одговорите и запишете:

Када бисте сутра добили 1.440.000 евра (на играма на срећу, нашли на улици, тавану, подруму у старој кући неко вам поклонио или једно добили у наследство) шта бисте тада радили?

Ово је веома битно питање и размислите о њему! Није шала! Одговорите што је опширије на нека од следећих питања:

Како бисте тада живели?

Шта бисте радили?

Чиме бисте се бавили?

Замислите сада себе у тој позицији. Потпуно сте растеренети. Потрудите се да заиста осетите олакшање, као да је новац заиста ту! 1.440.000 евра! Рецимо да ћете живети још 60 година. Онако опуштено, без улагања у банку, камата и слично што може донети додатну зараду, имали бисте 24.000 евра годишње, без икакве потребе да радите, то је око 2000 евра месечно, сасвим солидна плата, морате признати (Толико, како кажу, не прима ни председник државе :), према неким подацима његова плата је око 1250 евра).

Једноставно можете сасвим мирно да се бавите оним што волите. Вероватно бисте неки део дали драгим особама, стамбено се обезбедили, купили кола или нешто што желите али до сада није било доволно средстава. Нешто бисте дали у добротворне сврхе, помогли родитеље, рођаке, пријатеље, комшије... Али опет и поред свих трошка сигурно може да остане за бар 1000 евра месечно примања (ако је председник задовољан што не бисте били и ви:)), ако ставите у банку буде ту и камата, ако уложите у неки бизнис буде још додатака...

Дакле сасвим лагано се можете бавити оним што волите.

Шта би то било?

Када се од силног новца, напијете, преједете, обујете, обучете урадите све пластичне операције зарад болјег изгледа, изленчарите доволно на путовањима... Свакако бисте пожелели нешто да радите...

Шта?

Сада замислите следећу ситуацију, сазнали сте да вам се ближи крај – ускоро ће смак света, стално га најављују и одлажу, али доћи ће, можда сутра, можда тек једнога дана,

Шта бисте тада радили?

Како бисте провели те "последње дане"?

Са ким бисте их провели?

Шта бисте радили?

Коме бисте се посветили?
Чему бисте се посветили?
Како би изгледао један потпуно растерећен дан по вашој мери.
Када бисте устали, у колико сати?
Шта бисте прво урадили?
Како бисте се пробудили?
Уз кога?
Шта бисте јели?
Где бисте ишли?
У чему бисте уживали?...

 Немојте чекати да вам бољи дани дођу! Створите их сами!

Замислите свој идеалан дан и почните одмах сада да га живите баш тако идеално...

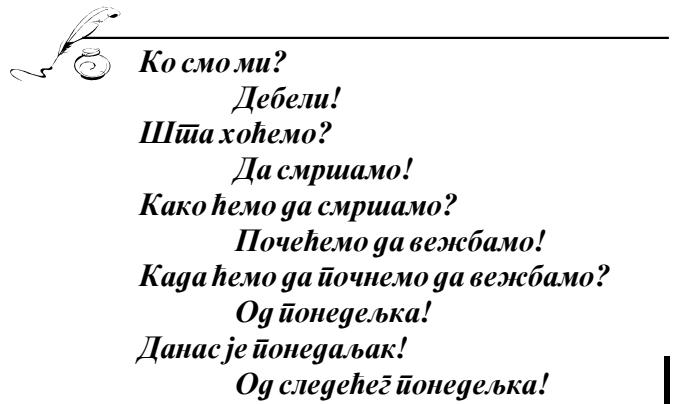
Не сутра!
Не од понедељка!
Не од првог!
Не од следеће године!
Не од кад добијете премију на лотоу!
Не од кад нађете посао!
Не кад купите кућу или стан!
Не од кад смршате!
Не од кад се заљубите!
Не од кад се удате/ожените!
Не кад добијете дете!
Не кад деца одрасту!
Почните одмах и сад!
Створите свој идеалан живот:
Волите!
Радите оно што волите!
Живите пуним плућима!
Уживајте у животу!
Помажите!
Чините добра дела!
Бар једној особи улепшајте дан!
Учините бар три добра дела на дан!
Моје веома важно правило и само оно увек да резултате:

Уснеће само ако почеће одмах!

Ако имате било који план и циљ и заиста желите да га остварите, морате почети ОДМАХ. Ако било шта одложите, вероватно се неће

остварити. Има доста интересантних карикатура везаних за дебельуце или једна од најбољих која кружи интернетом (само не знам што мени овакве карикатуре стално шаљу:)) каже:

Ако било шта одлажете, тешко ћете остварити (бар мени до сада никада није успело), али када кажете крећем одмах – не од сутра, већ одмах, онда сте на веома добром путу да све планирано остварите.

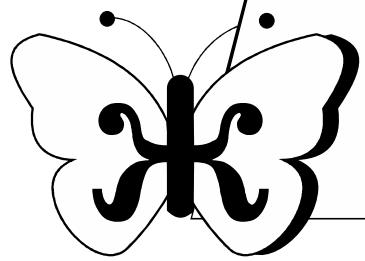
Имајте у виду да је сутра, најдаља дестинација, сутра је шаргарепа на штапу, сутра је само одлагање које вас одвлачи даље од циља. Ако желите да стигнете на циљ, сутра мора постати данас. Само ако већ данас учините било шта да бисте стigli до циља, само тада ћете успети. Зато је веома важно кренути одмах, па макар само направите план. Ако одличите да кренете сутра, нека тако заиста и буде, али данас учините први корак, сачините детаљан план:

- у колико сати ћете устати?
- шта ћете прво урадити?
- какве резултате желите да добијете?

Крените!

Али све што можете да урадите данас урадите!

НАЈТРАЖЕНИЈИ
НАЈТЕЖИ И
НАЈЛАКШИ
ПОСАО

Најтраженији посао

Сан многих људи са којима сам разговарала и питала их какав би посао волели да раде је био "да посао буде лаган, да не почину са радом превише рано, по могућству бар да не почине пре девет сати и да имају добру плату", дабоме за минимално посла. Слободан викенд, поштовање свих празника и државних и верских се потпуно подразумева. Могућност одсуствовања, коришћење боловања, одмора, оправдано одсуствовање када нису расположени за рад или имају проблема типа ПМС, угинула мачка, нестао пас... су свакако предност... Не бирају много, само да нема пуно обавеза, можда неки канцеларијски посао, или у бутику, али да нема много муштерија, да не морају да се много ангажују, чак би пристали и на мања примања, само да нема пуно рада :) Идеално.

Грешка.

Немојте желећи да вам буде лако – већ да вам буде лепо!

Најшешки посао

Постоји један одличан спот направљен од стране *Cardstore*, можете га погледати на на *youtube*-у тражите **HARDEST WORK**

Наиме, расписан је оглас и објављен у новинама и на интернету. Пријавило се неколико кандидата, са којима је обављен интервју путем веб камере. Том приликом су разговарали и предочили им услове конкурса као и задужења која их очекују на том радном месту...

Део разговора тече овако:

За почетак ћу вам рећи нешто о посао. То није само посао, то је највероватније најважнији посао на свету. Назив позиције је тренутно "Директор операције", али је у ствари, много више од тоца. Задужења и захтеви су заиста обимни. Прва кашеорија је: Мобилносит. То подразумева да морате бити у модуносити да стијојите све време или бар већину радног времена. Константно сте на ногама, константно сте савијени, константно сте у покрету и морате бити издржљиви.

На шта ње "Колико сати?" одговор је гласио:

Og 135 сати недељно, па навише. У сушитини то је посао од 24 сата, 7 дана у недељи.

Коментар је био "Сигуран сам да ћемо имати прилику јонекад и да седнемо".

"Мислиће на паузе? Не, паузе нису дозвољене".

Питали су и "да ли је то уопште легално?", одговор је:

"Да, све је уопшту легално и у законским оквирима! Имате право на ручак, али само као "он" заврши са ручком и ако нешто остане."

Ова позиција захтева одличне преговарачке и међуљудске вештине. Ми

у ствари изражисмо некога ко има ослично знање из медицине, финансија и кулинарства. Морате бити у ставу да "носите неколико шешира" (мисли се да су сиромани да обављују више разнородних задужења и операција).

"Ваш сарадник захтева константну тажњу. Понекад морате остати са њим и преко ноћи. Морате радићи у хаотичном окружењу. Уколико имате некакав живоје ми од вас захтевамо да га се одрекнете. Нема пријатника! Затраво за Дан захвалности, Божић, Нову годину обим посла се повећава, као и треба забавити и анимирати. Ми то захтевамо. Наравно за ту прилику морате бити срећни и добро расположени."

Кандидати су већ закључили да је то "сурово, скоро, као уврнута и болесна шала".

Питали су и када ће имати времена за спавање или...

"О, нема времена за спавање!" гласио је одговор.

Подругљиво су закључили "Скоро као свеобухватан посао".

"Управо то и јесте", констатовао је послодавац.

"365 дана у години?" - и даље нису веровали у оно што чују
"Да!"

Ово је већ било превише већини кандидата, па су коментарисали да то уопште није хумано, да је поштуно судудо,

"Али значајна поvezанost коју ћете осети и осећај који добијате када стварно помогнете свом клијенту су немерљиви!" Покушавали су послодавци да учине посао примамљивијим

"Када је реч о плаћи... Постоји не плаћа а искушено ништа!"

- Ово је већ било превише свима, чак и најуборнијима.

"Па да ли сте ви нормални, нико то неће радићи бесплатно" следили су коментари.

Послодавац је ипак остало доследан,

"Да да! - Ради се искушено бесплатно, плаћа је нула, ништа, нема плаће..."

"Па ко би то уопште радио?" коментарисали су неки

"Шта бисте рекли када бистмо вам казали да постоји неко ко управо сада то ради? Тачније билиони њих управо овог тренутка обављају овај посао."

Питали су се "КО"?

"Маме..."

- директор операција или ти мама!

Јесам ли вам измамила осмех, можда понеку сузу?... Ипак постоји нешто што се не може платити новцем, али те послове људи раде као да је плата огромна. Зато сада одмах позовете маму и кажете јој колико је волите! Ако је близу загрлите је и реците јој колико вам значи!

Идемо на много лакше питање који је то

Најлакши посао

Можда позиција певача? Једном сам гледала емисију за избор музичког талента, једна особа се пријавила и у својој биографији испричала како би волела да се бави музиком, "јер ту не мора ништа да ради, само пева, а паре падају с' неба". Свако ко се озбиљно бави музиком и зарађује на тај начин, се сигурно не би баш сложио са овом причом. Они који се баве овим позивом, знају да нимало није лако одабрати и написати добре песме, аранжирати, компоновати, а да не причамо о сатима и сатима вежбања како би се припремио један наступ који треба да одушеви публику у свега 45 минута или два сата ако имају добар репертоар, а ту је и онај најтежи део, морају добро пренети емоције... Али шта ако не буде доволно публике, шта ако немате талента за певање... Има ту још мало проблема, шта ако сала прокишињава, ако је срче до колена, по правилу сви музичари крећу из клуба или кафане, овакви наступи уопште нису примамљиви...

Можда манекенство? Има ли краја дијетама, изгладњивању, мењању имиџа, шта ако вас натерају да одсечете косу на коју сте јако поносни? Ципеле нису ваш број, а треба да бриљирате на писти, шта ако паднете? Да не причам да вас "час замене", млађом и лепшом особом.

Можда посао возача, имате одличну прилику да пропутујете, видите нове дестинације.... Јесте у пролеће, али када пада киша, снег, поледица, невреме, када вас заустави милиција...

 Док смо радили мајтуре, прерасподела посла је била следећа: на терену је био мушки део екипе, док је женски био задужен за рад у станицу. Картицу са фотографијама су нам доносили и на њима је све било "савршено". Сећам се да смо сви коментарисали како се "они тамо "праводе" док ми ринтамо", они гледају и обрађују "згодне циље" и "паре очи". Стално смо им замерали, како је њихов посао много лакши него наш, све док ја нисам морала да одем на терен и уживам у благодетима овог веома лаког и креативног поса. Када ми је већ након 15 минута рада на леђима било у буквалном смислу 50-ак ћака који су у исто време говорили, "дај моју слику", "да видим, скини ми ту бубулицу, промени ми боју очију...", "врати, врати моју", "повећај ми мало груди, стањи ми мало струк..." При том су скакали око рачунара и преко мене, закачињали кабл, па тако გасили рачунар или конекцију са фотовапаратом и још много штог шта, схватали сам како је мој посао био куд и камо лакши од његово :), више се нисмо мењали :)

Све ово описује добро једна народна пословица
"У шућим рукама и хлеб је поћача"

Некако нам увек делује да неко други ради много боли посао, да је њима много лакше него нама, да лако долазе до новца док се мучимо да зарадимо своје парче хлеба. Све ово је само зато што то ради неко други.

Има ли упитне најлакше посла ?

Сваки посао захтева огромну дозу одговорности. Потребна је комплетна посвећеност ономе што радите ако желите добро да га обавите. Било којим послом да се бавите, морате дати све од себе. Треба у сваком тренутку да дате максимум, да будете на висини задатка, а за све то је потребно време, труд, рад и дисциплина приликом испуњавања оних ситних корака који доводе до циља. Сваки посао има и своје добре и своје лоше стране. Ваш једини задатак је да уживате у оним добрим странама посла и преобрдите тешке тренутке, јер ће и њих свакако бити.

Док сте ишли у школи неки предмети су вам били лакши, неки тежи. Ја сам рецимо била математички смер, математика ми никада није била баук и скоро да нисам никада разумела људе који не воле математику, док ми је историја била некако апстрактна, све сам морала да учим напамет, па ми то није никако одговарало. Након школовања сам упознала особу која је историји приступала на сасвим другачији начин од мене (исто онако како сам ја приступала математици), схватила сам да сам је имала уз себе за време школовања све би ми било много лакше. Она је историји приступала логично, са разумевањем и повезивањем догађаја што ми је било много прихватљивије од пуког "бубања". У свему је битан приступ.

Тако да ипак постоји одговор на питање који је најлакши посао!

Најлакши је онај посао који волите да радијте и у коме уживајте!

Када радите оно што волите, то је уједно и једини посао у коме ћете пронаћи себе. Открићу вам тајну, то ће уједно бити и најбоље плаћен посао. Даћете одличне резултате, људи ће вас ценити и поштовати...

Зашто? Па ништа вам неће бити тешко, неће бити проблема да дођете раније, останете дуже, "не једете ништа цео дан", енергија којом ћете бити испуњени је кључ успеха, то је она духовна страна која вам навлачи осмех на лице, држи вас будним и даје снагу да истрајете. Посента је само пронаћи себе.

Један од најлакших начина да пронађете себе је управо одговор на оно питање шта бисте радили – чиме бисте се бавили када бисте добили 1.440.000 евра. Управо је овде одговор. То чиме бисте се бавили када сте потпуно растерећени донеће вам највише новца. У ствари, једино то ће вам донети добру плату и добро плаћен посао...

Ако већ у старту знате шта је то што вас покреће и што волите да радите, одлично, нема никаквих проблема, али ако имате дилему, па нисте сигурни који би то био идеalan посао за вас, у чему бисте уживали да радите, не очајавајте. Ево неких смерница како да одаберете право занимање за себе.

Можете питати људе у вашем окружењу, који вас добро познају, у чему

сте заиста одлични. Изненадићете се да можда никада нисте размишљали о том занимању, а оно може да вам донесе одличне приходе.

Оно што волите да радите даје запањујуће резултате, толико добре да вам се људи диве. Чак иако вам можда делује да ту нема новца, уз истрајност он ће сигурно доћи. Није ни битно колико људи ради тај посао, ако га будете добро радили биће и резултата. Чак иако сматрате да нико неће купити тај производ или користити ваше услуге, ако волите то што радите резултати сами стижу.

Само "пре пар (десетина) година", посао као што је прављење колача и торти, сервис за прање и пеглање веша, перионица аутомобила и текиха, сређивање пословног и приватног простора од самог чишћења и сређивања, кречења, молерисања, па до уређења дворишта, кошење траве, одржавање базена... био је скоро незамислив и неисплатив, а данас они дају одличне пословне могућности.

Иако је до скора било потпуно незамисливо, права прилика данас лежи и у занимањима типа, аранжирања столова и простора за пријеме, прављење украса, цветних декорација, кетеринг, постављање и дување балона, закуп простора и организовање венчања, прослава и слично.

Интересантне могућности данас су и у пословима куповине и доношење намирница на адресу, чување и шетња паса, али можете новац зарадити и у сезонским пословима типа фарбање ускршњих јаја, прављењу пакетића за Ускрс, венчића за Ђурђевдан, цветних аранжмана поводом 8. марта и слично.

Већина ових послова до скоро није ни постојала, јер су углавном то људи сами одрађивали без туђе помоћи. Замислите само наше баке и прабаке које не би дозволиле никоме да им опере веш, или још горе спреми колаче или торте за славе и остале празнике, данас то може да буде итекако уносан посао, наравно само ако волите то да радите. Тако да ако имате неку идеју, сигурно је можете уновчити.

Недавно сам на ТВ-у гледала причу о човеку коме су хоби лејпцири. Оно што је урадио је задивљујуће, направио је на свом сеоском имању праву малу оазу и такве услове да се ту рађају најразноврснији лејпцири. Онда је вратио остворио за посетиоце. Данас код њега долазе организоване екскурзије, а он посетиоце учи о животу и постојању ових прелепих стварења. Направио је прави мали рај.

Ако сте вешти у коришћењу рачунара и нових технологија, размислите и о одржавању фан страница, одржавању сајтова, фотографисању, куцању текстова за дипломске и семинарске радове, држању приватних часова...

Немојте размишљати шта другима доноси новац, то је небитно, само размишљајте шта ви волите да радите, ништа више. Нека вам увек буде мотив посао у коме уживате, шта вас испуњава и чини срећним. Ту лежи сигурна зарада и могућности су неограничене, ако у тим пословима не уживате, биће право мучење за вас без обзира колико неко други добро зарађивао на таквим пословима.

Размислите да свој хоби искористите у пословне сврхе, па се можете бавити држањем аеробика, тренирањем било ког спорта, држању часова плеса, пецањем, отворите рибњак...

У оквиру бироа за запошљавање постоје стручне особе које ће на основу тестова моћи да вам предложе шта можете одабрати и које су ваше склоности. Можете затражити помоћ и ускоро остварити себе.

Свакако на интернету постоји добар избор тестова који вам могу потпуно бесплатно помоћи у одређивању ваших склоности.

Посетите агенције за регионални развој, они поседују спискове са дефицитарним занимањима добијене на основу истраживања. Од њих можете затражити савет и идеју на основу које можете одабрати оно у чему можете дати добре резултате.

 Пре неколико година једно такво истраживање је показало да је добро уложити капитал у послове рециклаже и покренути бизнис. Искрено деловало ми је невероватно, ко би могао да заради од тога, коме би у��иште тало на памет. Само три године након што сам прочитала овај чланак, рециклажа је увеличила мања, а они који су први започели овај бизнис били су у предности.

Зато пратите трендове, јер је сасвим реално да се стално отварају нове могућности.

Ако сте добри у комуникацији са људима, лежи вам продаја, можете се приклучити неком од МЛМ система продаје и ускоро остварити добре приходе. Размислите и о пословима маркетинга, промоција, заступању клијената, уговарању послова...

Једино што је битно јесте да будете отворени и да размишљате креативно. "Новац свуда лежи", само га треба узети :).

Ставите сада на ваш списак три занимања која бисте волели да радите, држите се првог на списку али имајте и два у резерви. Немојте унапред отписати своје жеље ако некоме то није било профитабилно, једноставно најбитније је да напишите шта је то што вас испуњава.

Много је прича из вашег окружења о људима који су следили своје срце, на почетку били на ивици егзистенције, али на крају успели. Чини ми се да се просто коцкице увек саме склопе, само је питање колико сте истрајни у свему што радите. Некад вас живот искушава да ли сте доволно озбиљни у својој намери. Када радите нешто што волите, нема напора, не спава вам се, нисте гладни, нисте жедни, просто је љубав та која вас води напред.

Скоро невероватне приче о успеху и исхранносности

Прича моје најбоље другарице је скоро невероватна. Одлучила је да се бави астрологијом. На свој списак је ставила 1. астрологија, 2. посао у туризму, 3. професор географије (што је и завршила). Можда бављење астрологијом и није баш неко "занимање" (у прилог овоме иде коментар једног њеног клијентија, који је био одушевљен њеним штумачењем, а на крају разговора је стонано штао "Зашто ти не пронађеш неки нормалан посао"). Чињеница је да неко наручи или не наручи хороскоп, многи га не сматрају озбиљним, неко се чак гнуша при самој помисли на прорицање будућности, некоме је то интересантно, али нема времена "сага за то". Обично се људи занимају за астрологију тек када нађу проблеми. Чињеница је да наручите хороскоп сага, па тек за пар месеци или година. Ипак је то алтернативна наука, како она воли да каже, али је често не посматрају тако.

Али када упознатије њу видите озарени осмех на лицу. Има она у понуди "клатку усмену анализу", која код ње често траје два сата :). Искрено иако волим све алтернативне науке и сва мистична проучавања, нисам упознала особу која толико предано ради штумачење као она. Решила је да се бави астрологијом. Свакоме "крчи стомак", дође први у месецу када мора да измири рачуне, свима је пострубан новац, од астрологије се не може живети, па резултат анализа месечно није доволно ни за "хлеб"... Падне то неки стотин јаснији усвоји чисто да се заради нека "црквица", тек да вас не избаце из стана, али недовољно. Зните шта, после годину дана "шаворења" запослила се у астроцензуру. Она сада чини срећним хиљаде људи који јој се јављају за помоћ или разрешење неких проблема. При том као додатни посао и експира зараду добија повремене послове штумачког водича, тако да је усвојио пронашла и посао по бројем 2, ако томе приодамо и да су углавном у штампању дечје екскурзије, могло би се рећи да је поструено искушења јер је објединила све три своје љубави. Толико сам поносна на њу што је исхрјала у свом циљу.

Слична је прича и једне моје колегинице. Желела је да уђише средњу школу за физика, али као одличаном ћаку, наравно да јој родитељи то нису дозволили, већ је уписала средњу медицинску школу. Након тога је уписала психологију и завршила. Данас срећно зарађује новац од фенирања иако ради као психолог у школи. Знајте шта, клијенти су превазовољни и враћају се изнова и изнова, чак више новца има од фенирања.

Мој пример. Обожавам да причам, да држим презентације и преносим своје знање. Још у средњој школи, пре крај школске године имали смо прилику да држимо представања. Да се наћемо у улози професора. Ретко када би тема била интересантна, обично је то био крај школске године, сви су једва чекали распуст и никоме није било до слушања ћака који прича "тамо нешто". Углавном би свако научио најаметнију лекцију из књиге, исхрјио то, наравно да није било штампања, добили би то неки плус за труд и час би се завршио раније. За мене је ово био доживљај. Прилика да се "осетим животом, да ми крв срцуји кроз

вене". Онај осећај када сте моћни, најмоћнији на свету. Најнезанимљивије лекције сам схватала као изазов, претпремила би их одговорно, са пређештити интересантних и занимљивих прича, пошто је било све посветила томе само да бих могла да "живим" 45 минута.

Знате ли шта се увек дошађало, са комилетном пажњом би ме слушали и ђаци и професори. Час би трајао један час, а оставало би се и на одмору. Било је пређештити поштићања. Оно што је још интересантније је да би се дискусија настављала и наредог часа. Била сам њоносна што сам од беззначајне приче, устела да направим интересантну тему у којој су сви уживали и учествовали.

Већ тада су ми сви професори одреда говорили да ћу прећи иако не будем професор. Како понекад бива, живоје вас одвуче на неку другу страну, али та жеља увек тиња у вами и као тај мора да се оствари. Данас и ако се бавим другим послом и даље је мој сан пређуна сала болазника, пређештити поштићања, осећај који тружам болазницима да су важни и способни за усјех, да је важно да се остваре и пронађу смисао свој живота и на крају огроман аплауз:).

Жеља ми је да пренесем ову велику енергију коју носим у себи на болазнике, да осете да имају крила, да су сиремни да болеши и да је све могуће. Оснивањем центра за маркетинг и едукацију кроз предавања желим да ујединим људе да постану бољи, у веровање да су вредни и веома важни за читаво човечанство. Оно што ме изнова сваки пут фасцинира јесте чињеница да данима када предајем, осећам како сам то стварно ја. Целој дана не једем и нисам гладна, иако заиста уживам у храни.

До сада сам имала прилику да држим предавања по киши, а да на крају предавања поштам болазнике да ли се сећају да је било тумарно и облачно време, на шта би се сви настаскали и рекли да се не сећају, да су на то пошто заборавили. Некада ми се пре предавања јаве и кажу да неће моћи, због унапред заказаних обавеза, да постану до краја, па да ће изашти раније, али се најчешће догоди да одложе обавезе и ипак постану до краја.

Најдивнији ми је био моменат када сам имала предавања истога дана када је било велико остварање огромног објекта у граду. Са једне стране постоење великих звезда, поклони посетиоцима, гламур, ма "куле и градови", а са друге стране предавање "Како до посла". Искрено, била сам убеђена да ће на последњем часу (у то време је заказано остварање) постати пар људи, највероватније само они које је срамота да изашти. Среће је хтело да ми пређукне када су сви остало, пройуши витромет, поклоне, дошађај који се дешава само једном. Знате ли колико сам била поштена? Ништа, 0, није било никакве надокнаде. Али су предавања била као да сам поштена 1.000.000 евра, као да је била Јуна сала, и сваки пут постојао без обзира колико би било људи.

Најрада? Наравно да сам била најрађена, у свакој евалуацији бих добијала највише оцене. За мене, више неће било која зарада. Искрено, мислила сам да је болазнике срамота да дају лоше оцене, све док се нисам срела са једним колегом, иначе одличним предавачем и мотиватором, који ми је рекао да му се

никада није дођодило да не добије поште оцене и да се свима дођадне предавање. Верујем да ће ми се осћварити сан, има још десета година рада исјег мени, а следи и објављивање књиџе... биће ту још претпушних сала и на крају зромодгласних апауза.

Не мора све бити плаћено. Новац није мерило успеха, то су најбоље знали Бах, Бетовен, Микеланђело, Тесла... Награда долази временом сама по себи као резултат рада.

Има наравно још мноћо сличних прича - медицинске сесије која ужиша у прављењу завеса, када одете ког ње што је прави мали рај, од простио гтарчета материјала добијеше завесу од које вам засијаје дах, причу о докторки која одлично прави колаче и зарађује од шоћа, причу о професору који има своје обданиште, о фризеру који чини чуда од дрвећа... Сигурна сам да имаће мноћо примера и у вашем окружењу. Дакле све је могуће! "Усвему лежи новац!"

Чак и кад вас живот одведе на неку другу страну, оно што је унутар вас просто жели да се отисне и избије на површину. Можете имати знања и звања из које год хоћете области, али оно што чучи у вами као пасија је оно што ће вам донети успех... Зато послушајте своје срце и следите своје инстикте. Радите оно за шта сте створени, уживајте у томе и само то ће донети успех.

Ма колико сулудо деловала нека идеја, ма колико деловало да то неће донети новац управо то је кључ успеха, јер "сјај у оку и жар у срцу" увек постану примећени и људи почињу да вам се диве. Сви смо ми рођени са неком сврхом, пронађите је у себи и крените. Отисните се у лавину, она само наизглед делује застрапујуће, али је оно што ће донети на крају, права благодет. Што пре то схватите имате више времена да успете.

У чему је поента, оног момента када будете спремни да потпуно посвећено дате све од себе и када сте спремни да потпуно бесплатно обављате било који посао, када вас управо то што радите чини срећним, без обзира на финансијски исход, управо то ће вам донети успех, славу, моћ и богатство.

Што пре будете знали шта је то што вас испуњава и у чему вас очекују одлични резултати пре ћете стићи до циља и постати најбољи или чак предводник.

Један од најбољих примера за што је Новак Ђоковић, скоро од само џе рођења је знао свој шут, знао је шта жели. Како је изјавила Јелена Генчић, Новак је као четврородишићи дечак дошао у тениски камп са уредно сјакованом торбом. Када ће је утишала ко му је сјаковао торбу рекао је да је што учинио сам. На њено утишавање шта жели да буде кад порасте одговорио је: "Први рекеј свећа!" Ђоковић је у једном интервјуу изјавио да је као мали вејсбао поизашао ћехара. "Одувек сам сањао о томе како сам најбољи тенисер. Сећам се да сам, као врло мали, импровизовао, правио сам мале трофеје од различитих материјала, а онда ишао прег огледало, поизашао ће ћехаре и говорио: Ноле шампион!"

Ништа му није пало "с неба" уложио је читав свој животни век и остварио свој сан, предано је радио и резултати нису изостали. Свакако му није било лако, било је и кризних година. Новац сам по себи долази тек када уложимо сву енергију у своје потенцијале и најважније радимо на њима, што пре почнете ближе је циљ. Битно је радити и бити предан циљу. Још битније је да никада не одустанет од онога до чега вам је јако стало, ма колико било тешко и напорно, радите и резултати стижу, можда не брзо, али љубав, посвећеност и рад сигурно дају резултате.

Сада вам је много лакше, одаберите посао који желите да радите.

Вежба - Одаберите три занимања

Напишите на папиру три занимања у којима бисте уживали када бисте их радили. Није битно да ли је могуће остварити или не. Нека под бројем један буде оно занимање у којем бисте заиста уживали. Оно за чим вам срце жуди, оно у чему бисте били спремни да дате максимум. Нека оно буде главни циљ и потрудите се да пронађете управо тај посао. Ако буде у питању неко необично занимање, само ћете мало теже доћи до циља, али је могуће.

Под бројем два, као резерва, ако не пронађете посао под бројем један, јесте друго занимање у којем бисте уживали и треће као резерва.

Веома је битно да сва три занимања буду оно што волите, у чему имате талента, оно што вас чини срећним. Не заборавите, најлакши посао је онај који волите. За сваки посао је потребно уложити напор уколико желите да га квалитетно радите. Биће проблема, наизглед, безизлазних ситуација. Али оно што га чини лаким је "сјај у оку и жар у срцу", због кога вам неће бити тешко да устанете рано, останете до касно и радите 20 сати.

Да ли сте знали да је Тесла замало постао свештеник. Родитељи су му предодредили то занимање и он је из поштовања према њима хтео да им испуни жељу, чак је и кренуо на богословију. Већ на првој години се тешко разболео, толико тешко да су за њага купили сандук. У једном буђењу из грознице и коме, отац му је рекао "*Оздравићеш, можеш ти то*" на шта је он у бунилу скоро несвесно рекао, "*Xоћу, али само ако ми дозволиш да студирам технику.*" обећао му је: "*Наравно, студираћеш на најбољем политехничком факултету*", скоро одмах је оздравио и опоравио се потпуно за месец дана, можда због очевог обећања или пак, зато што му је на земљи био одређен важан задатак. Касније је изјавио:

"Прве године на политехничкој школи радни дан сам проводио овако: устајајо сам у три сата ујутро и радио до једанаест часова увече, преко целе године, не изузимајући ниједан дан и суботом и недељом. Па вама је познато да, када човек доволно здравог мозга ради тако, он мора нешто и да постиigne."

Тесла је свакако био генијалац, постигао је огроман успех вредан за читаво човечанство али је уједно и много радио, а то је могао само зато што се бавио оним што је волео. Касније је Едисон за њега рекао да никада није упознао некога толике радне способности и толике издржљивости, радили су од 10:30 до 5:00 наредног јутра, такав темпо нико није успевао да издржи па су напуштали посао – сви осим Тесле.

Опет иста прича, све то је могао само из једног јединог разлога – зато што је волео то што ради. Тесла јесте остварио много, али било ко, ко уложи 10-20 сати рада у било који пројекат имаће исте шансе као Тесла. Ово заиста није тешко, али само ако радите оно што волите. Када се бавите послом који не волите и 8 сати радног времена је много.

Да ли ћете биту уморни? Можда хоћете, али нећете то приметити. Да ли је напорно? Можда и јесте, али ћете уживати. Али ако уживате у послу и на крају видите резултате бићете срећни, а то је најважније. Свако ко се посветио било чему са енергијом и ентузијазмом је успео. Само је битно да волите то што радите. Неће бити потребе да свакодневно радите по 20 сати, битно је само да када се догоди да морате да радите толико, уз посао који вас инспирише, то сигурно неће бити тешко.

Интересантно је да док тишем ову књигу не осећам време, оно час трољети, нисам сладна и не сјава ми се, када се освесitim видим да је увек сванула зора, али наредног дана нисам уморна и суђер ми је. Са друге стране када радим нешто у чему не уживаам, увек се сећим шта ми је друго "важније" и скоро увек "тобежнем" на другу страну.

Вероватно је слична ситуација и са вама. Зато је важно да волите оно што радите и да радите оно што волите.

Данас људи најчешће одлазе на посао да одраде 7-8 сати, али у ствари раде ефективно 3-5 сати максимално. Ово, наравно, води само у пропаст. Али једини разлог лежи у томе што обављају послове које не воле и који им нису инспиративни. Ако желите резултате, неопходно је да волите оно што радите и да радите оно што волите.

Не би требало никада да размишљате да вам је тешко. Ако верујете да вам је тешко, биће. Верујте да ће вам бити лако, али је потребно време да уђете у рутину и савладате технике. За ово имам опробан рецепт, кад год помислим да постоји отежавајућа околност (по било ком питању) само се присетим како су људи некада живели. Ваше прабаке су морале воду свакодневно да доносе са извора. До 1880. сијалица и осветљење су били тек пук идеја, 1875. је први пут пренет глас путем "жице", да би телефонски саобраћај заживео тек 50-60 година прошлог века, да би мобилна телефонија почела да се користи тек 90-их година. Сетите се овога када настане напад панике што се неко није јавио на телефон. Сагледајте колико вам је живот данас удобнији. Треба имати стрпљења за све. Сетите се да су рачунари, интернет, аутомобили,

асфалтиране улице, већ машине, машине за прање судова и сличне благодети "без којих скоро да не умемо да живимо" некада биле само сан некога ко је истрајао у свом циљу. Ако су људи успевали да живе без ових изума, са њима вама је свакако лакше. Тада је право време да схватите колико вам је, у ствари све лако и колико сте срећни.

Да ли сте знали да је, за сада најбољи кошаркаш свих времена, Мајкл Џордан, једини у свом Уговору имао клаузулу под називом "Љубав према кошарци!". Она му је омогућавала да ибра кошарку пропаштевши било која, било када и било где. Још увек је недоситијски рекордер, годинама се тражио његов наследник, али је токве резултате постигао искључиво зато што је неизмерно волео кошарку.

Да врхунске резултате, поред талената, даје једино љубав, посвећеност и напоран раз, говори у прилог чињеница, да он наизглед није био ништа посебно. Био је нижи расом, нису га одмах примили да ибра за школски тим, када су га примили његово мештво је било резервисано на клуби. Затим су га избацили. Такође је интересантан и податак да је током развоја своје каријере и самог Џордана његов брат Лари (иако је био чак 20 ст нижи од њега) редово побеђивао у ибри "један на један".

Није одустао. Редовно и напорно је тренирао и на крају постигао планетарно одличне резултате и уписан златним словима у историји кошарке. Свакако је могао већ несреће на почетку да каже "ја ово не могу, одустајем!". Али није! Сештише се овога када следећи пут будеште хтели да одустанете
